

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНА УСТАНОВА «ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ДУ «Інститут
економіки та прогнозування НАН
України»

«30» вересня 2020 р.,
постанова № 74

Директор
академік НАН України

В.М.Гесць

«30» _____ 2020 року

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В АСПІРАНТУРІ ІНСТИТУТУ

КИЇВ - 2020

Положення Про організацію освітнього процесу в аспірантурі Інституту розроблено для організації та забезпечення освітнього процесу підготовки докторів філософії в аспірантурі Інституту за спеціальностями 051 – «Економіка» та 072 – «Фінанси, банківська справа та страхування».

Розробники:

- доктор економічних наук, старший науковий співробітник, доцент, головний науковий співробітник відділу економічної теорії **Артюмова Тетяна Іванівна;**

- кандидат економічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник відділу грошово-кредитних відносин **Брус Світлана Іванівна;**

- кандидат економічних наук, старший науковий співробітник відділу грошово-кредитних відносин **Бублик Євген Олександрович;**

- науковий співробітник навчально-методичного відділу **Станіславська Ірина Миколаївна.**

1. Загальні положення

1.1. Положення про організацію освітнього процесу (надалі – Положення) в аспірантурі ДУ «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України» (надалі – Інститут) є основним нормативним документом, що регламентує організацію та проведення освітньої діяльності в Інституті і розроблений відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про інформацію», Указу Президента України «Про національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року» від 25 червня 2013 р. № 344/2013, Державної національної програми «Освіта» («Україна ХХІ століття»), Постанови Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. N579 «Про затвердження Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність», наказу МОН України від 16.10.2009 р. № 943 «Про запровадження у вищих навчальних закладах України Європейської кредитно-трансферної системи», Методичних рекомендацій щодо запровадження Європейської кредитно-трансферної системи та її основних документів у вищих навчальних закладах (лист МОН України від 26.02.2010 р. № 1/9-119); постанови Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)»; наказів та розпоряджень Президії НАН України та на підставі внутрішніх нормативних документів Інституту, зокрема: Статуту ДУ «Інститут економіки та прогнозування Національної академії наук України»; Правил внутрішнього розпорядку Інституту, Положення про Вчену Раду Інституту.

1.2. Метою освітньої діяльності в аспірантурі Інституту є підготовка висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців для наукових та освітніх установ, органів державної влади й управління, підприємств усіх форм власності, здатних реалізувати свої можливості на вітчизняному та міжнародному ринку праці.

1.3. Освітній процес в Інституті – це інтелектуальна, творча та організаційна діяльність на третьому освітньо-науковому рівні вищої освіти, що провадиться в Інституті через систему методичних, педагогічних і наукових заходів та спрямована на передавання, засвоєння, примноження і використання знань, умінь та інших компетентностей в осіб, які навчаються, для підготовки їх наукової праці у вигляді дисертаційного дослідження.

1.4. Організація освітнього процесу в Інституті здійснюється з використанням можливостей сучасних інформаційних технологій навчання на засадах:

- автономії та самоврядування,
- академічної свободи учасників освітнього процесу під час провадження науково-педагогічної, педагогічної, наукової та інноваційної діяльності;

академічної доброчесності в освітньому процесі та науковій (творчій) діяльності;

інтеграції навчання, науково-дослідницької роботи, інноваційної діяльності;

академічної мобільності учасників освітнього процесу;

інтеграції вищої освіти в європейський і світовий простір;

створення рівних можливостей для осіб у здобутті якісної освіти, зокрема й для людей з особливими фізичними потребами;

створення умов для особистісного розвитку й творчої самореалізації людини; компетентнісного підходу, забезпечення незалежної та об'єктивної оцінки результатів навчання та набутої кваліфікації;

реалізації концепції навчання впродовж життя;

гуманізму, демократизму, патріотизму, пріоритетності загальнолюдських цінностей; незалежності освітньої діяльності від впливу політичних партій, громадських та релігійних організацій.

1.5. Освітній процес в аспірантурі організовує навчально-методичний відділ, спільно з науковими відділами Інституту на основі даного Положення, освітньо-наукових програм, навчальних планів, за участі аспірантів у формуванні індивідуальних траєкторій навчання, індивідуальних навчальних планів, у виборі навчальних дисциплін, в удосконаленні практичної підготовки за умов підвищенні ролі самостійної творчої роботи.

1.6. Організація освітнього процесу здійснюється відповідно до Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС), яка базується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення очікуваних результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

1.7. Структура кредиту ЄКТС – це частка аудиторного та позааудиторного навчального часу аспіранта у відсотковому вимірі. Структура кредиту ЄКТС в аспірантурі Інституту передбачає:

для денної форми навчання 40% аудиторних занять до 60% самостійної роботи аспіранта,

для заочної форми навчання 30% аудиторних занять до 70% самостійної роботи аспіранта.

1.8. Мовою викладання в аспірантурі є українська мова.

1.9. Інститут надає аспірантам можливість користуватися бібліотекою, читальним залом, приміщенням Конференційного залу, залу засідань Вченої ради Інституту, навчальними аудиторіями.

2. Зміст освіти та нормативна база організації освітнього процесу

2.1. *Науково-методичне забезпечення освітнього процесу* охоплює:

стандарти освітньої діяльності та вищої освіти;

навчальні плани, робочі навчальні плани;

робочі програми з усіх навчальних дисциплін, плани та методичні матеріали до лекційних, семінарських і практичних занять, індивідуальні семестрові завдання для самостійної роботи студентів, критерії оцінювання знань

і вмінь аспірантів, завдання для оцінювання результатів навчання аспірантів тощо;

програми науково-дослідної та педагогічної практики;

наявну інформаційну базу у вигляді фондів навчальної та наукової літератури.

Зміст освіти визначають: освітньо-наукова програма підготовки, структурно-логічна схема підготовки, навчальний план відповідної спеціальності, робочі програми навчальних дисциплін.

2.2. *Освітньо-наукова програма* (надалі – ОНП) визначає передумови доступу до навчання, орієнтацію та основний фокус програми, обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття освітньо-наукового ступеню доктора філософії, перелік загальних та спеціальних (фахових) компетентностей, нормативний і варіативний зміст підготовки фахівця, сформульований у термінах результатів навчання та вимоги до контролю якості вищої освіти.

2.3. Зміст освітньо-наукової програми відповідає інтересам аспірантів і забезпечує їх повноцінну підготовку до дослідницької та викладацької діяльності у наукових установах, закладах вищої освіти за спеціальністю або за галуззю. Наукова діяльність аспірантів відповідає напряму досліджень наукових керівників.

Освітньо-наукова програма переглядається проектними групами під керівництвом гаранта ОНП щорічно, перед початком навчального року та оновлюється у разі необхідності.

В обговоренні змісту та засад реалізації освітньо-наукової програми за необхідності та за бажанням можуть брати участь науковці, які викладають навчальні курси, аспіранти, представники навчально-методичного відділу, стейкхолдери.

2.4. *Структурно-логічна схема підготовки* – це логічна послідовність навчальних дисциплін та інших компонентів ОНП, що забезпечує наукове й методичне обґрунтування процесу реалізації її обов'язкової та вибіркової складових.

2.5. *Навчальний план* – це нормативний документ Інституту, що регламентує навчання в аспірантурі на третьому освітньо-науковому рівні вищої освіти окремо по кожній спеціальності (051 – «Економіка» та 072 – «Фінанси, банківська справа та страхування»). Його розробляє проектна група по кожній спеціальності відповідно до ОНП та структурно-логічної схеми підготовки. Навчальний план визначає перелік та обсяг обов'язкових, вибіркового та альтернативних навчальних дисциплін, послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їхній обсяг, графік навчального процесу, форми проведення поточного та підсумкового контролю.

2.6. *Індивідуальний навчальний план аспіранта* – це документ, на підґрунті якого кожний аспірант здійснює навчання упродовж навчального року. Він містить інформацію про перелік і послідовність вивчення навчальних дисциплін, обсяги навчального навантаження із усіх видів навчальної діяльності та відповідні форми контролю. Індивідуальний навчальний план складається на кожний навчальний рік.

2.7. Формування індивідуального навчального плану аспіранта за певною спеціальністю передбачає можливість індивідуального вибору ним навчальних дисциплін у межах, передбачених відповідною освітньо-науковою програмою та робочим навчальним планом (в обсязі, що становить не менш як 25 % загальної кількості кредитів ЄКТС, передбачених для даного рівня вищої освіти).

2.8. Графік навчального процесу визначає календарні терміни теоретичної та практичної підготовки, підсумкового контролю (заліково-екзаменаційних сесій), виконання кваліфікаційних робіт, атестації та канікул.

2.9. Навчальні плани затверджуються на засіданнях Вченої ради Інституту.

2.10. Здобуття вищої освіти на третьому освітньо-науковому рівні передбачає успішне виконання відповідної освітньо-наукової програми, а саме: здобуття теоретичних знань, умінь, навичок та інших компетентностей, достатніх для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, а також проведення власного оригінального наукового дослідження, що є підставою для присудження особі ступеня доктора філософії.

2.11. Освітньо-наукові програми підготовки фахівців розробляють проектні групи зі спеціальностей.

2.12. Обсяг ОНП на третьому освітньо-науковому рівні становить 60 кредитів ЄКТС, з них: загальні навчальні дисципліни складають 20 кредитів ЄКТС, обов'язкові навчальні дисципліни спеціальності становлять 14 кредитів ЄКТС, альтернативні дисципліни спеціальності в частині спеціалізації становлять 15 кредитів ЄКТС, 11 кредитів припадає на науково-дослідну та педагогічну практику.

2.13. Особи, які працюють на наукових, науково-технічних або науково-педагогічних посадах за основним місцем роботи, мають право здобути ступінь доктора філософії поза аспірантурою, зокрема під час перебування у творчій відпустці, за умови успішного виконання відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

2.14. Нормативний термін підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки.

2.15. Навчання в аспірантурі Інституту здійснюється за денною (очною) та заочною формами навчання.

3. Форми організації освітнього процесу

3.1 *Освітній процес в аспірантурі Інституту здійснюється за такими формами:* навчальні заняття, виконання індивідуальних завдань, самостійна робота аспірантів, практична підготовка, контрольні заходи.

3.2. *Види навчальних занять в аспірантурі:* лекції, семінари, практичні заняття, індивідуальні заняття, що вирізняються порівняно високою наукоємністю.

Інші види навчальних занять можуть бути введені рішеннями проектних груп спеціальностей. Перелік тем лекційних, практичних та семінарських занять визначає робоча програма навчальної дисципліни.

3.3. *Лекції* – вид навчальних занять, призначений для викладання теоретичного матеріалу. Окрема лекція, як правило, є складовою цілісного лекційного курсу, що охоплює основний теоретичний матеріал однієї або декількох тем навчальної дисципліни, базується на новітніх наукових, теоретичних і практичних досягненнях, має відносно прогностичний характер.

3.4. *Практичні заняття* – вид навчальних занять, під час яких викладач організовує детальний розгляд аспірантами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни та формує вміння і навички їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання відповідно сформульованих завдань. Практичні заняття проводяться в аудиторіях, обладнаних необхідними інформаційно-технічними засобами навчання.

3.5. *Семінарські заняття* – вид навчальних занять, під час яких викладач організовує дискусію на попередньо визначені теми, до яких аспіранти готують тези виступів на підставі індивідуально виконаних завдань.

3.6. *Індивідуальні заняття* проводяться з окремими аспірантами та групами аспірантів для підвищення рівня їхньої професійної підготовки, роз'яснення фрагментів змісту навчальної дисципліни та розкриття індивідуальних творчих здібностей. Індивідуальні заняття організуються за окремим графіком з урахуванням індивідуального навчального плану аспіранта. Види індивідуальних занять, їх обсяг, форми та методи проведення, форми та методи контролю визначає робоча програма навчальної дисципліни.

3.6. Індивідуальні завдання (реферати, есе, навчально-дослідні завдання, розрахункові, графічні роботи з окремих дисциплін, тощо) студент виконує самостійно під керівництвом викладача згідно з індивідуальним навчальним планом. Можливе виконання комплексної тематики кількома аспірантами.

Індивідуальні завдання виконуються під час самостійної роботи аспірантів.

3.7. *Практична підготовка* є невід'ємною частиною підготовки аспірантів та регламентується окремим Положенням.

3.9. Заходи з оцінювання результатів навчання студентів передбачають: вхідний, поточний, проміжний і підсумковий (екзамен або диференційований залік) контроль результатів навчання та діагностику набуття компетентностей.

3.10. Процедура проведення контрольних заходів описана у робочих програмах навчальних дисциплін ОНП. Важливою передумовою надійності кінцевих результатів оцінювання є належна якість правил проведення контрольних процедур і чітка послідовність їх дотримання. Визначена у робочих програмах навчальних дисциплін процедура здійснення контрольних заходів охоплює форми, організацію, критерії та шкалу оцінювання навчальних досягнень здобувачів.

Шкала оцінювання знань аспірантів Інституту

Кількість набраних за шкалою балів	Оцінка		Залік
	За шкалою ECTS	За національною шкалою	
90-100	A	«5» відмінно	зараховано
82-89	B	«4» добре	
75-81	C		
67-74	D	«3» задовільно	
60-66	E		
35-59	FX	«2» незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано
1-34	F	«2» незадовільно з обов'язковим повторним курсом	недопущений

3.11. Об'єктивність екзаменаторів забезпечується наявністю:

- чітких критеріїв оцінювання, які є загально оприлюдненими;
- формалізованої процедури оскарження результатів контрольних заходів з можливістю застосування колегіального розгляду апеляції, що прописано в Положенні про організацію освітнього процесу в аспірантурі Інституту.

3.12. Повторне складання семестрового контролю може відбуватися у випадках отримання незадовільних оцінок та порушення процедури оцінювання. Аспіранту, який одержав під час семестрового контролю не більше двох незадовільних оцінок, дозволяється ліквідувати академічну заборгованість до початку наступного семестру. Повторне складання екзаменів допускається не більше 2-х разів з кожної дисципліни: одного разу науково-педагогічному працівнику, який викладав дисципліну, другого – комісії, яка створюється гарантом освітньо-наукової програми Інституту. Якщо аспірант був допущений до складання семестрового контролю, але не з'явився без поважної причини, то вважається, що він використав першу спробу скласти екзамен і має академічну заборгованість. У разі поважної документально підтвердженої причини затверджується індивідуальний графік для проходження процедури семестрового контролю.

3.13. Аспіранти мають можливість оскаржити процедуру проведення та результатів контрольних заходів.

У разі незгоди з результатами екзамену здобувач освіти може звернутися до оцінювача з відповідною заявою щодо отриманої оцінки в день її оголошення. Рішення щодо висловленої здобувачем вищої освіти незгоди приймає оцінювач. У разі незгоди з рішенням оцінювача аспірант може звернутися до гаранта освітньо-наукової програми з умотивованою заявою щодо незгоди з

оцінюванням. За заявою здобувача освіти, керуючись наведеними ним аргументами, гарант освітньо-наукової програми ухвалює рішення про надання виконаної письмової роботи для оцінки іншому компетентному фахівцю для належного оцінювання роботи аспіранта. Якщо результати повторного оцінювання відрізняються від попереднього більше ніж на 10 %, за рішенням гаранта робота передається для оцінки третьому оцінювачу, а підсумкова оцінка визначається як середнє зважене трьох оцінок.

4. Академічний регламент

4.1. Зарахування на навчання до аспірантури Інституту здійснюється на конкурсній основі відповідно до Правил прийому.

4.2. Навчальний час визначається кількістю облікових одиниць часу, відведених для здійснення програми підготовки на третьому освітньо-науковому рівні.

4.3. Обліковими одиницями навчального часу є академічна година та кредит ЄКТС.

Академічна година – це мінімальна облікова одиниця навчального часу, тривалість якої становить, як правило, 45 хвилин. Дві академічні години утворюють пару академічних годин (надалі – Пара).

Навчальні заняття в аспірантурі Інституту тривають дві академічні години з перервами між ними; їх проводять за розкладом.

Тривалість навчального процесу та навчальні тижні визначає річний графік навчального процесу та розклад занять.

Навчання аспірантів може здійснюватися за індивідуальними графіками, узгодженими з їх науковими керівниками.

4. Відрахування, переривання навчання, поновлення та переведення осіб, які навчаються в аспірантурі Інституту

4.1. Відрахування аспірантів.

4.1.1. Підставами для відрахування аспіранта є:

- завершення навчання за освітньо-науковою програмою;
- власне бажання;
- переведення до іншого навчального закладу (наукової установи);
- невиконання індивідуального навчального плану;
- порушення умов договору (контракту), укладеного між Інститутом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою, яка фінансує таке навчання;
- недотримання академічної доброчесності;
- інші випадки, передбачені чинним законодавством.

4.1.2. Особа, відрахована з аспірантури Інституту до завершення навчання за освітньо-науковою програмою, отримує академічну довідку, що містить інформацію про назви навчальних дисциплін та інших компонентів навчального плану, результати навчання та здобуту кількість кредитів ЄКТС.

4.1.3. Особа, відрахована з аспірантури Інституту до завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою, має право на поновлення навчання в межах ліцензованого обсягу спеціальності.

4.2. Повторне навчання аспірантів.

4.2.1. Підставою для надання аспіранту права на повторне навчання може бути невиконання ним до початку семестрового контролю індивідуального навчального плану поточного семестру з поважних причин (тривалі захворювання, пов'язані, зокрема, з епідеміями; часті захворювання, сумарна тривалість яких перевищує один місяць за семестр; службові відрядження; складні сімейні обставини, зокрема, необхідність догляду за членами сім'ї тощо), підтверджених відповідними документами.

4.2.2. Питання про надання аспіранту права на повторне навчання приймається Вченою радою Інституту за поданням директора до початку відповідного семестру і оформляється наказом.

4.2.3. Повторне навчання здійснюється з початку семестру, індивідуальний навчальний план якого аспірант не виконав.

4.2.4. Аспірантам, які залишені на повторне навчання, можуть бути перезараховані навчальні дисципліни, з яких за результатами підсумкового контролю вони мали оцінку не нижче як «добре».

4.3. Переривання навчання та надання студентові академічної відпустки.

4.3.1. Аспірант має право на перерву в навчанні за станом здоров'я, у зв'язку з призовом на строкову військову службу (у разі втрати права на відтермінування), за сімейними обставинами тощо. Такому аспіранту надають академічну відпустку в установленому порядку. Навчання чи стажування в освітніх і наукових установах (у тому числі іноземних держав) може бути підставою для перерви в навчанні, якщо інше не передбачено міжнародними актами чи договорами між закладами вищої освіти.

4.3.2. Максимальна тривалість академічної відпустки не може перевищувати одного року. За необхідності тривалість академічної відпустки може бути продовжена ще на один рік.

4.3.3. Відпустки по вагітності та пологах, відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею віку 3-х років, а у разі, коли дитина хворіє та потребує домашнього догляду, до досягнення дитиною 6-річного віку, надаються відповідно до Кодексу законів про працю України.

4.3.4. Аспірант, у якого завершився термін академічної відпустки, допускається до навчання наказом директора Інституту на підставі заяви студента, яка подається не пізніше двох тижнів до початку навчального семестру та рішення Вченої ради. Аспіранта, який не подав документи в установлений термін, відраховують з аспірантури Інституту.

4.4. Поновлення та переведення на навчання.

4.4.1. Підставою для поновлення чи переведення особи, яка бажає навчатись, є її заява. Заява подається не пізніше ніж за два тижні до дати початку навчання.

4.4.2. Переведення на навчання до аспірантури Інституту студентів інших ЗВО (наукових установ) здійснюється за згодою їх ректорів (директорів) в

канікулярні періоди, як правило, на місця, що фінансуються за кошти фізичних і юридичних осіб за умови наявності вільних місць ліцензійного обсягу та якщо академічна різниця не перевищує 20 кредитів, на підставі заяви, мотивованого обґрунтування.

4.4.3. При переведенні чи поновленні на навчання до аспірантури Інституту особа повинна подати до навчально-методичного відділу Інституту такі документи: а) для поновлення на навчання – заяву та академічну довідку; б) для переведення на навчання до Інституту з інших ЗВО – заяву зі згодою ректора та печаткою ЗВО, в якому особа навчається, копію навчальної картки студента з обов'язковим зазначенням назв дисциплін, кількості кредитів (годин), передбачених на їх вивчення, та форм контролю; копію паспорта та довідки про ідентифікаційний код.

4.5. Наявність академічної різниці та способи її ліквідації

4.5.1. При формуванні річних індивідуальних навчальних планів аспірантів, поновлених на навчання до аспірантури Інституту після відрахування за невиконання навчального плану, можуть бути перезараховані тільки ті навчальні дисципліни (інші компоненти навчального плану), результати навчання яких оцінені як «добре» або «відмінно».

4.6. Порядок визначення та ліквідації академічної різниці.

4.6.1. Академічна різниця – це сукупність навчальних дисциплін та інших компонентів навчального плану відповідної спеціальності, яких немає в академічній довідці чи навчальній картці особи, що поновлюється чи переводиться на навчання до аспірантури Інституту.

4.6.2. Академічну різницю визначає Вчена рада Інституту, до якого особа поновлюється чи переводиться на навчання, шляхом порівняння її академічної довідки чи навчальної картки з навчальним планом спеціальності.

4.6.3. Ліквідація академічної різниці може передбачати:

- перезарахування або зарахування навчальних дисциплін (інших компонентів навчального плану), які особа вивчила до моменту поновлення чи переведення;

- вивчення навчальних дисциплін (інших компонентів навчального плану) в аспірантурі Інституту та складання до початку навчання контрольних заходів з них;

- включення навчальних дисциплін (інших компонентів навчального плану) до індивідуального навчального плану для їх вивчення впродовж першого після поновлення чи переведення року (семестру) навчання.

- ліквідація академічної різниці, крім перезарахування та зарахування навчальних дисциплін, здійснюється в порядку надання платних освітніх послуг.

5. Працевлаштування випускників аспірантури Інституту.

5.1. Право випускників аспірантури на працевлаштування Інститут реалізує спільно з працедавцями з урахуванням потреб ринку праці та суспільних потреб згідно з чинним законодавством.

5.2. Питання працевлаштування випускників аспірантури Інституту координує відділ кадрів у взаємодії з навчально-методичним відділом та науковими відділами Інституту.

Основні терміни та їхні визначення

Академічна доброчесність – сукупність етичних принципів та визначених законами України «Про освіту» та «Про вищу освіту» правил, якими мають керуватись учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання чи наукових (творчих) досягнень.

Академічна мобільність – можливість учасників освітнього процесу навчатися, викладати, стажуватися чи проводити наукову діяльність в іншому вищому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами.

Галузь знань – основна предметна галузь освіти і науки, що охоплює групу споріднених спеціальностей, за якими здійснюють професійну підготовку.

Європейська кредитна трансферно-накопичувальна система (ЄКТС) – система трансферу і накопичення кредитів, яку використовують в Європейському просторі вищої освіти з метою надання, визнання, підтвердження кваліфікацій та освітніх компонентів і яка сприяє академічній мобільності здобувачів вищої освіти. Система базується на визначенні навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених результатів навчання, та обліковується у кредитах ЄКТС.

Здобувачі вищої освіти – особи, які навчаються в університеті на певному рівні вищої освіти з метою здобуття відповідного ступеня і кваліфікації.

Кваліфікація – офіційний результат оцінювання і визнання, який отримано, коли університет встановив, що особа досягла компетентностей (результатів навчання) відповідно до стандартів вищої освіти, що засвідчено відповідним документом про вищу освіту.

Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

Кредит Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – кредит ЄКТС) – одиниця вимірювання обсягу навчального навантаження здобувача вищої освіти, необхідного для досягнення визначених (очікуваних) результатів навчання. Обсяг одного кредиту ЄКТС становить 30 годин.

Особа з особливими освітніми потребами – особа, яка потребує додаткової підтримки за станом здоров'я або з інших поважних причин для забезпечення здобуття вищої освіти.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особисті якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Спеціальність – складова галузі знань, за якою здійснюється професійна підготовка аспірантів.

Якість вищої освіти – відповідність результатів навчання вимогам, встановленим законодавством, відповідним стандартом вищої освіти чи договором про надання освітніх послуг.

Якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу, що відповідає національним стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань.